

[Anders Poulsen]

forsøgt på at opnå, at vi kommer tilbage til den situation, der var inden december 1979, hvor der var en mulighed for opsamling af den helt nødvendige egenkapital i erhvervsvirksomhederne, for det er jo det store problem i forbindelse med den lovgivning, der tidligere er gennemført på dette område.

Vi har fra venstres side sammen med andre partier her i tinget flere gange taget initiativ til gennemførelse af det eneste naturlige princip på dette område, nemlig at formuebeskatningen af et aktiv skal stå i forhold til aktivets afkastning.

Jeg vil også sige, at regeringen og dens støttepartier netop på formuebeskatningsområdet har opført nogle mærkværdige optrin. Først denne lovgivning med et forkert sigte, senere ændringer og revisioner, hvor nogle af støttepartierne har ført sig vældig frem og har indført en ganske ny variant, nemlig at man forsøgte at tage forbehold, inden man afgav sin stemme, for derefter at drage ud i landet og slå sig for brystet og ligesom slå sig til ridder på, at man fik trukket nogle af de urimeligheder ud af denne lovgivning, som man i virkeligheden selv havde været med til at indføre.

Den nuværende skatteminister er jo bl. a. med dette lovforslag og med miniskatteforliget også trådt ind i, skal vi sige den dans, der finder sted på området. For os andre, der jo altså kun er tilskuere til dette, som står udenfor og ser på dansen, er det noget vanskeligt at se, om det er lancier eller cancan, man opfører i den forbindelse.

Men vi har i hvert fald set så meget, at ministeren er blevet trådt ganske eftertrykkeligt over tærerne et par gange i denne forligsdans. Jeg kunne egentlig godt lide at vide, om ministeren mon ikke hellere så nogle af deltagerne i denne dans sidde som bænkevarmere.

Men når det er sagt, vil jeg også gerne sige, at det foreliggende lovforslag forbedrer nogle af de urimeligheder, jeg kort har prøvet at ridse op her, men kun på et meget begrænset område. Nedslaget på de 20 pct. i formuerne bliver kun givet, for så vidt angår maskiner og erhvervsmæssige ejendomme. Skibe er ikke med, sådan noget som udlejningsejendomme, hvor indtægtsniveauet i øvrigt på grund af lovgivningen er fastlåst, og hvor der var meget behov for et formuenedslag à la det, ministeren her kommer

med, er heller ikke med, og der kunne nævnes en lang række andre ting, der heller ikke er med. Jeg vil også nævne – og det er måske ikke mindst det betænkelige i dette lovforslag – at det kun vedrører personer og dødsboer, altså ikke selskaber. Den nødvendige tiltrækning af risikovillig kapital til selskaber fremmes ikke ved, at man har undladt at tage aktiver, der ejes i selskaber, med i dette. Jeg ved meget vel, at selskaber ikke er formueskattepligtige, men formueskattepligten bæres jo af aktie- og anpartshaverne.

Der er altså grund til at overveje mange ting under udvalgsarbejdet til dette lovforslag.

Formanden:

Jeg er glad for, at ordføreren også omtalte lovforslaget.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg skal da prøve på at omtale lovforslaget, men ville nu egentlig gerne begynde med at sige, at da jeg så dette, tænkte jeg på ordene i titlen på en Kaj Munk-bog: »Foråret så sagte kommer«; det gør det jo i hvert fald udenfor, men efter at have kigget lidt nærmere på dette her må jeg sige, at det alligevel ikke er, som om det er det gryende forår, der kommer frem her.

Hr. Anders Poulsen vidste ikke, hvilken slags dans der var tale om. Det er vist en af de danse, der hedder »to skridt frem og ét tilbage«, og så kan det ses, alt efter hvilken opfattelse man nu har af, hvad der er frem, og hvad der er tilbage.

Der er ikke spor tvivl om, at der for så vidt er behov for nogle regler af denne art for dem, der er erhvervsaktive, når man har gjort det så tre- eller firkantet, som det er blevet gjort med den skærpede formuebeskatning. Det havde været meget nemmere for regeringen at erkende, at man her var gået galt i byen med at skærpe formueskatten, som det er gjort, og så nedsætte promillerne, så det var kommet til at angå alle, der havde fået skærpselen. Nu prøver man altså på at udvælge nogle enkelte, og den måde, man vil gøre tingene på, er vel egentlig typisk for den siddende regering, nemlig at det skal være nogle enkelte grupper, der nyder godt af det, man vil – det lidt gode, man vil. Men det må vi altså tage til os, som det nu